



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3854/2024
29.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Перовић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Сергеј Младеновски, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3090/23 од 09.11.2023. године, у седници одржаној 29.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3090/23 од 09.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3090/23 од 09.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 322/23 од 30.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца као правног следбеника пок. ГГ, ради утврђења да заоставштину пок. ДД и ЂЂ чине објекти такстативно наведени, као у садржају тог става, саграђени на парцели бр. .. КО ... и парцели бр. .. КО ..., неуписани у јавну књигу о праву својине у РГЗ СКН Сремска Митровица на којим објектима су пок. ДД и пок.ЂЂ били ванкњижни власници и да описане непокретности улазе у оставинску масу Основног суда у Сремској Митровици бр. О-1204/10. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима надокнади трошкове парничног поступка у износу од 243.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3090/23 од 09.11.2023. године, ставом првим изреке, одбјена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Сремској Митровици П 322/23 од 30.05.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени

гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је утврђење састава заоставштине а одлука нижестепених судова заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права код утврђених чињеница да су пок. ДД и ЂЂ уговором о доживотном издржавању располагали предметним непокретностима у корист туженог ББ, због чега је тужбени захтев тужиоца одбијен. Одлука о споровима са тужбеним захтевом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету, а наводима ревизије указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није разлог за изјављивање посебне ревизије. Ревидент уз ревизију није приложио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 30.04.2018. године, а вредност предмета спора је 490.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија ревидента није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић